

ΤΟ ΔΟΥΛΕΜΠΟΡΙΟ ΤΩΝ ΕΡΓΟΛΑΒΩΝ

Με την παρούσα επιστολή θα θέλαμε να σας επιστήσουμε την προσοχή σε ένα φαινόμενο που έχει λάβει ιδιαίτερες διαστάσεις τα τελευταία χρόνια και στη χημική βιομηχανία. Συνεχώς συνάπτονται δήθεν συμβάσεις έργου με υποτιθέμενους υπεργολάβους προκειμένου να καλύψουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες των επιχειρήσεων πληρώνοντας τους ελάχιστους μισθούς (και αν αυτό συμβαίνει), ήτοι τους προβλεπόμενους στην εκάστοτε ΕΓΣΣΕ, αποφεύγοντας την τήρηση της εργατικής νομοθεσίας και την καταβολή των μισθών στο συγκεκριμένο κλάδο. Οι εταιρίες «υπεργολάβοι» φέρονται να αναλαμβάνουν κάποιο έργο και να είναι εκείνοι οι άμεσοι εργοδότες, να μην σχετίζονται υποτίθεται με την εταιρία όπου παρέχεται πραγματικά η εργασία, ενώ στην πραγματικότητα όλοι οι εργαζόμενοι του «υπεργολάβου» υπόκεινται στο διευθυντικό δικαίωμα της επιχείρησης όπου παρέχουν πραγματικά την εργασία τους. Με αυτόν τον τρόπο εκτός του γεγονότος ότι καταστρατηγείται η εργατική νομοθεσία, προσβάλλεται ο υγιής ανταγωνισμός των επιχειρήσεων, καθώς οι συνεπείς εργοδότες έχουν μεγαλύτερο κόστος εργασίας, επειδή δεν καταφεύγουν σε τέτοιου είδους τεχνάσματα, κάτι που αργά ή γρήγορα θα οδηγήσει και αυτούς να ακολουθήσουν την ίδια οδό.

Η πρακτική αυτή είναι καθ' όλα παράνομη καθώς πρόκειται για δανεισμό εργαζομένου, χωρίς, όμως, να φαίνεται ως τέτοιος. Η νομοθεσία μας, άλλωστε, για έκτακτες περιπτώσεις προβλέπει μόνο τις εταιρίες προσωρινής απασχόλησης στις οποίες πρέπει να έχει χορηγηθεί ειδική άδεια από το Κράτος. Και όταν, όμως, γίνεται τέτοιος δανεισμός δια των εταιριών προσωρινής απασχόλησης, ρητά προβλέπεται στο άρθρο 22 παρ. 2 του ν. 2956/2001 όπως ισχύει σήμερα, ότι οι αποδοχές των εργαζομένων είναι ίδιες που θα κατέβαλε ο εργοδότης εάν τους προσλάμβανε απευθείας. Με την επινόηση της «σύμβασης έργου» κα της «υπεργολαβίας», αποφεύγεται η εξομοίωση των μισθών. Με τούτο, βέβαια, δεν υποστηρίζουμε τον δανεισμό μέσω των ΕΠΑ, κάτι που επίσης έχει λάβει διαστάσεις, αφού παραβλέπεται ότι σύμφωνα με το άρθρο 20 παρ. 4 η

παραχώρηση/δανεισμός γίνεται μόνο για συγκεκριμένους λόγους όταν δικαιολογούνται έκτακτες, πρόσκαιρες ή εποχιακές ανάγκες, ενώ στην πράξη οι εργαζόμενοι αυτοί καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες των επιχειρήσεων.

Στη δύσκολη εποχή που ζούμε θα πρέπει, αν μη τι άλλο, να προστατεύσουμε τα ελάχιστα και σίγουρα την αξιοπρέπεια των πολιτών και των εργαζομένων. Με τις πρακτικές που ακολουθούνται επιστρέφουμε πολλούς αιώνες πίσω, εκεί που ο κύριος του δούλου, μίσθωνε τη εργασία του δούλου του σε άλλον ελεύθερο πολίτη. Δεν πιστεύουμε ότι η προοπτική της εργασίας είναι η επιστροφή στην έννοια της μίσθωσης εργασίας κατά το Ρωμαϊκό Δίκαιο. Ωστόσο, αυτό θα συμβεί αν επιτρέψουμε ή «κλείνουμε τα μάτια» σε πρακτικές τέτοιες που καταστρατηγούν το εργατικό δίκαιο. Γι' αυτό φρονούμε ότι τα αρμόδια ελεγκτικά όργανα (ΣΕΠΕ) οφείλουν να ελέγχουν τόσο αυτές τις ανωτέρω περιγραφόμενες συμβάσεις έργου, αλλά και τις συμφωνίες επιχειρήσεων με ΕΠΑ, ώστε να διαπιστώνουν αφενός αν πρόκειται για πραγματικές συμβάσεις έργου και αφετέρου αν καλύπτουν πρόσκαιρες ή πάγιες ανάγκες, και να επιβάλουν κυρώσεις σε αμφότερες τις επιχειρήσεις που προσβάλλουν την ελληνική πολιτεία.

Τονίζοντας την έκταση αυτού του προβλήματος, σας αναφέρουμε ότι έχουμε κάνει σχετική καταγγελία προς τον Ειδικό Γραμματέα ΣΕΠΕ,κ. Χάλαρη, που αναμένουμε απάντηση και αφορά την εταιρία Β.Φ.Λ. Ν. Καρβάλης, μια επιχείρηση κερδοφόρα, με εντατικοποίηση παραγωγής, που παραγωγικό έργο κινείται μέσω εργολάβου και αμείβει τους εργαζόμενους με την ΕΓΣΣΕ, παρακάμπτοντας τόσο την κλαδική σύμβαση όσο και τη διμερή σύμβαση του εργοστασιακού Σωματείου, από την οποία καλύπτεται το μόνιμο προσωπικό.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΕΧΒΕ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΓΕΝ.ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Ε.ΘΕΟΧΑΡΗΣ

Γ.ΛΑΤΟΣ